

Cannabinoïden en vochtgehalte op het etiket

Gerelateerd aan: Paragraaf 3 Verpakking van de hennep of hasjesj, Artikel 8 (etiket)

Een in het verleden vaak gemaakte fout moet worden vermeden. Er bestaat een wijdverbreide mening dat THC, CBD en CBN-waarden de belangrijkste parameters zijn van de kwaliteit van Cannabisproducten.

Ten eerste: CBN is een afbraakproduct van THC die op sporen na alleen voorkomt in sterk verouderde Cannabisproducten. Bij kamertemperatuur duurt het meerdere jaren (ongeveer 2-4) voordat een significante CBN-waarde wordt gevormd. Bij lagere temperaturen zoals in een vriezer wordt dit weer verder vertraagd. Aan de andere kant als een Cannabisproduct bij hoge temperatuur en onder de invloed van licht en zuurstof wordt bewaard (normaal gezien niet de bedoeling) wordt het proces van afbraak versneld. Het geval is dat in het verleden, door het verbod, veel onderzoek naar Cannabis is gedaan met sterk verouderd materiaal (hetgeen voor wetenschap officieel beschikbaar was) en zo een vertekend beeld heeft gecreëerd. Daarnaast kunnen sporen van CBN (ongeveer in de orde van grootte van 0,1-0,2 gewichtsprocenten) ontstaan tijdens analyse van een monster welke dus niet representatief zijn voor de batch.

Ten tweede: THC en CBD worden niet tijdens het biologisch syntheseproces in de Cannabisplant gevormd, het zijn de afbraakproducten van respectievelijk THCa en CBDA (THC-zuur en CBD-zuur, a= acid=zuur). De werking van bijvoorbeeld THCa is niet gelijk aan die van THC. Alleen THC staat bekend om zijn narcotiserende werking. De omzetting van THCa naar THC begint pas aan het einde van de levenscyclus van de plant, vlak voor of nadat deze wordt geoogst, en langzaam verandert THCa zo in THC. Voor alle duidelijkheid: In vers gedroogde Cannabis komt nauwelijks THC voor omdat het op dat moment nog THCa is. Door het gebruik- (en voorschrijven) van analysemethoden die niet adequaat zijn voor product-etikettering wordt dus foutief de THCa-waarde opgeteld bij de THC-waarde (welke op zichzelf minimaal is). Wél is het zo dat Cannabisproducten veelal worden verhit voor consumptie, zoals bij roken het geval is, waardoor de afbraak van THCa naar THC ten eerste wordt versneld. In deze context wordt vaak gesproken over een potentiële THC-waarde, de THCmax waarde vertegenwoordigd de situatie dat alle THCa in een product wordt omgezet naar THC hetgeen nooit volledig wordt bereikt.

Als de stof THCa op een etiket als THC wordt vermeld dan is dit net zoiets als een alcoholpercentage op een tros druiven vermelden, je kan er wijn van maken maar als ze direct worden geconsumeerd bevatten ze geen alcohol. Ter vergelijking: door ontwikkelingen in productkennis zijn gebruikers op zoek gegaan naar de werking van andere specifieke stoffen, zoals THCa in koude bereidingen (denk aan sappen). Zeker in tijden dat ongezonde zaken als roken en e-liquids voor verdampen worden ontmoedigd kunnen we niet blijven uitgaan van het feit dat Cannabis altijd wordt verhit.

Ten derde: THC is de bekendste stof bij Cannabisconsumptie, zoals eerder vermeld verantwoordelijk voor o.a. de narcotiserende werking, en daardoor ook vaak gezien als de sterkte indicatie. Afgezien van dat het enig idee geeft van de sterkte is het niet volledig waar. In deze context wordt vaak gesproken over het entourage-effect, het uiteindelijke effect dat teweeg wordt gebracht door de mix aan stoffen die zich in het product bevinden. Aan de ene kant zijn dat cannabinoïden en cannabinoïdezuren, stoffen die uniek zijn voor Cannabisproducten (waar THCa, THC, CBDA, CBD, CBCa, CBC, CBGa, CBG, THCVa en THCV de meest genoemde groepen zijn), aan de andere kant zijn dat terpenen, de geur- en smaakstoffen, die zich ook in andere natuurproducten bevinden. Deze stoffen beïnvloeden allemaal de uiteindelijke werking door bijvoorbeeld (kort gezegd) het THC-effect

te versterken, verzwakken of verlengen. Dit geldt voor zowel de medicinale als de recreatieve werking. Voor de duidelijkheid: Er bestaat niet zoiets als THC is recreatief en CBD is medicinaal, wél is CBD de tweede bekendste stof bij het gebruik van Cannabisproducten en heeft door zowel zijn werking als initiële legale status een ander imago meegekregen dan THC.

Ten vierde: Welke stoffen zich in een specifiek Cannabisproduct bevinden hangt vooral af van de genetica van de planten die zijn gebruikt om het product tot stand te laten komen. Daarnaast kunnen omgevingsfactoren bepalen of bepaalde genetica tot uiting komt (epigenetica). De waarden (zoals gewichtpercentages) van deze stoffen zijn sterk afhankelijk van teeltfactoren zoals bodem, licht, lucht, vocht, voedsel, temperatuur en uiteindelijk het oogstmoment. Voor een sterkte indicatie moet dus elke oogst worden gecontroleerd.

Verder oefent, zoals eerder uitgelegd, de tijd en behandeling na oogst (het rijpingsproces) invloed uit op de verhouding tussen de cannabinoïdezuren en de cannabinoïden. Daarnaast gebeurt dit ook bij het bewerken van Cannabis tot Cannabisproducten zoals hasjiesj. Bij veel verwerkingsmethoden komen namelijk verhoogde temperatuur en druk te pas.

Ten vijfde: Een belangrijke waarde bij gedroogde producten is het vochtigheidsgehalte. Het is zowel een indicator bij bepaling van de kwaliteit- als een controle op de veiligheid van het product. De optimale waarde hangt af van de manier van gebruik maar ligt veelal tussen de 10-12%. Daarnaast mag het percentage niet meer dan 15% zijn omdat besmetting met microben zoals schimmels kan plaatsvinden. Een lagere waarde dan 10% wordt vaak als droog ervaren. Hasjiesj zijn meestal droger, bijvoorbeeld 6%. Medicinale Cannabis heeft een extra laag vochtgehalte (3-10%) om mogelijk contact tussen personen met een instabiele gezondheid extra te beschermen tegen microben maar is dus niet optimaal voor recreatief gebruik. NB: De vochtpercentages IN het product moeten niet met de relatieve luchtvochtigheid, die bij $\pm 60\%$ het productvochtgehalte stabiel houdt, worden verward.

Ten zesde: Vervuiling is niet iets wat op een etiket thuishoort, een vervuild product kan niet op de markt worden gebracht. Bij gereguleerde productie kunnen criteria worden gesteld m.b.t. grenswaarden en ongewenste stoffen. Zoals bekend, worden vooralsnog de meeste Cannabisproducten gerookt, er zijn geen effecten van gewasbeschermingsmiddelen bekend bij deze manier van toediening en deze kunnen dan ook niet worden gebruikt. Controle hierop kan zowel plaatsvinden door bezoeken aan de productielocatie (audit) als het steekproefsgewijs testen van producten van de producent.

Besluit: Aangezien er veel kennis is ontwikkeld over verschillende stoffen en hun werkingen/ wisselwerkingen, en dit mogelijk voor gebruikers van Cannabisproducten nuttige handvatten zijn, zou aan telers de mogelijkheid moeten worden geboden deze parameters over het product te delen via een verwijzing (QR-code/ Link) op het etiket. Aangezien zowel de bekendheid van THC en CBD als de populariteit van verhitting bij gebruik ligt het voor de hand om op het etiket de waarden THC, THCa, THCmax, CBD, CBDa en CBDmax te vermelden. Daarnaast is het vermelden van het vochtgehalte een logische stap in verband met kwaliteit en veiligheid.